

## Lc 6,17-26

Chú giải của William Barclay

### CHẤM DỨT MỌI GIÁ TRỊ TRẦN GIAN (6,20-26)

Bài giảng nơi hoang địa trong Luca và Bài giảng trên núi ở Matthêu 5-7 rất giống nhau. Cả hai cùng bắt đầu một loạt các mối phúc. Tuy có những khác biệt giữa hai bản văn của Luca và Matthêu, nhưng điều rõ ràng là: đó là một loạt những trái bom. Có thể chúng ta đã quen thuộc đến nỗi không nhận ra nó có tính cách mạng. Nó thật không giống những luật mà triết gia hay nhà thông thái có thể đặt ra. Mỗi câu là một lời thách thức.

Deissmann đã nói: “các lời đó có tác dụng như điện lực, nó không phải là những ngôi sao im lặng, nhưng là những tia chớp sáng loè theo sau bằng những tiếng sấm của bờ ngõ và kinh ngạc! Đúng ra, đây là những tiêu chuẩn thông thường đã bị đảo ngược. Những người mà Chúa Giêsu kể là có phúc thì thế gian cho là vô phúc, và những người mà Chúa Giêsu gọi là vô phúc, thì thế gian lại coi là có phúc. Thử tưởng tượng một người nào đó bảo rằng “phúc cho kẻ nghèo và khốn cho ai giàu có”. Nói như thế chẳng khác nào tuyên bố rằng giá trị của trần gian đã cáo chung, chẳng còn gì nữa.

Vậy đâu là chìa khoá? Chìa khoá nằm trong câu 24. Tại đây Chúa Giêsu phán: “khốn cho các ngươi là người giàu có, vì đã được sự yên ủi rồi”. Chúa Giêsu dùng từ “được” ở đây thường dùng khi nhận trọn số tiền trả cho một món hàng. Chúa Giêsu có ý nói rằng: “Nếu các ngươi đặt cả tâm hồn và nghị lực để tìm kiếm những điều thế gian yêu chuộng, các ngươi sẽ được những điều đó, nhưng đó là tất cả những gì các ngươi sẽ được”. Theo cách nói mạnh mẽ ngày nay thì “quả các bạn đã thành đạt rồi đó”. Nhưng trên một phương diện khác, nếu các bạn dùng hết tâm hồn và nghị lực để sống trung thành với Chúa và thành thực với Chúa, các bạn sẽ gặp đủ mọi thứ rầy rà, rắc rối. Đối với các tiêu chuẩn trần gian thì bạn vô phúc, nhưng tiền công của các bạn đang đến, và khi nó đến, bạn sẽ có được vui mừng đời đời.

Tại đây chúng ta phải đối diện với lựa chọn đời đời, đó là một lựa chọn từ lúc nhỏ tuổi và liên tục mãi cho đến khi chấm dứt cuộc đời. Các bạn muốn chọn con đường dễ dãi, con đường đưa tới thú vui và lợi lộc ngay trước mắt? Hay các bạn sẽ chọn con đường đưa tới khó khăn, chỉ đem đến khổ nhọc, và đôi khi chỉ thấy đau đớn trước mắt? Bạn có bám víu lấy lạc thú và lợi lộc hiện tại? Hay bạn muốn dấn thân và hy sinh những điều đó vì những của quý báu hơn? Bạn có chú tâm vào những phần thưởng của thế gian này chẳng, hay chú tâm vào Chúa Giêsu Kitô? Nếu bạn chấp nhận đường lối của thế gian thì bạn lìa bỏ những giá trị của Chúa Cứu Thế, ngược lại nếu chọn Chúa Cứu Thế thì bạn không thể không khước từ những giá trị của trần gian.

Chúa Giêsu biết chắc chắn con đường nào mang lại hạnh phúc, F.R.Maltby đã nói: “Chúa Giêsu đã hứa cho các môn đệ ba điều: họ sẽ hoàn toàn không khiếp sợ, hạnh phúc cách vô lý và luôn luôn gặp khó khăn”. Chesterton là người luôn luôn phải khổ sở vì các nguyên tắc của chính mình, đã nói “tôi thích dìm mình trong nước nóng, nước nóng làm cho bạn sạch sẽ”. Chính giáo lý của Chúa Giêsu dạy niềm vui trên trời là phần thưởng, bù đắp bội cho đau khổ trần gian. Phaolô cũng nói “vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta đem cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng vô biên” (2Cr 4,17). Lời thách thức của các mối phúc là “bạn muốn hạnh phúc theo đường lối thế gian hay theo đường lối Chúa?”.